

Преплитане на литературата и музиката: изследване на музикалните интерпретации на поетичните настроения на Гьоте, Хайне и Байрон в цикъла "Myrthen" на Шуман

Сун Линсяо

Резюме

Въз основа на взаимодействието между литературата и музиката в статията се анализира музикалната интерпретация на поетичните настроения на Гьоте, Хайне и Байрон в цикъла "Myrthen" от Роберт Шуман. Изследват се интердисциплинарните художествени постижения и се предлага нова перспектива за изследване на връзката между романтичната литература и музика. Ключови думи: Шуман; "Myrthen"; художествена песен; литература и музика

Въведение: Сливането на литература и музика е основна характеристика на романтичната художествена песен. Пример за това е вокалният цикъл „Myrthen“ (оп. 25) от Роберт Шуман (1810-1856). Цикълът „Myrthen“ е композиран през 1840 г. - "годината на чудото" в творчеството на Шуман и важен преломен момент в живота му - бракът му с Клара Вик, на която е посветен цикълът. Вокалният цикъл е израз на почит към брака, в него се смесват дълбоката лична емоция и духа на времето.

Цикълът е построен върху стихове на Йохан Волфганг фон Гьоте, Хайнрих Хайне, Джордж Байрон и други творци от романтичната епоха. Текстовете провокират остро възприемане на Шуман по различен начин, претворен от индивидуалния му композиционен стил. Досегашните изследвания са се фокусирали предимно върху цялостния стил или вокалната интерпретация на художествените песни на Шуман, но все още липсва задълбочен сравнителен анализ на неговите композиции по стихове на различни поети, особено на базата на конкретни литературни текстове. Изхождайки от взаимодействието между литературата и музиката, в настоящата статия ще бъде направен анализ как Шуман пресътворява чрез музика философското величие на поезията на Гьоте, романтиката и противоречивостта в поезията на Хайне, меланхоличния темперамент и екзотиката в поезията на Байрон.

Целта на това изследване е да разкрие многостранния подход на Шуман към поетичния текст чрез подробен анализ на текста на песента и музикалния език на "Myrthen", да подчертае интердисциплинарното сливане между литературното възприемане и музикалния израз, да осигури задълбочено изследване на връзката между романтичната литература и музиката.

— Преглед на литературните и музикалните особености

Вокалният цикъл „Myrthen“ (оп. 25) е написана през 1840 г., която е определяна като "годината на чудото" в неговото песенно творчество. Той

отразява не само важен момент от личния живот на Шуман - сватбата му с Клара Вик, но и дълбоката му чувствителност към литературата. Цикълът "Myrten" се състои от двадесет и шест песни по стихове от различни автори - големите немски поети Йохан Волфганг фон Гьоте и Хайнрих Хайне и английския романтичен поет Джордж Байрон. Тя представлява многопластово сливане на литературата и музиката.

Литературните творби на Гьоте са известни с философските си разсъждения и дълбокия си духовен смисъл. В поемата му „*Talisman*“ (Талисман) е подчертано преплитането между източната и западната култура и духовност, вплътени в дълбока философска визия. В музикалното отражение на Шуман на Гьотевите стихове са използвани тържествени и устойчиви мелодични линии, съчетани с разнообразни ритмически фигури, отразяващи едновременно философския и литературния смисъл на текста.

За разлика от философския характер на творбите на Гьоте, поезията на Хайне се характеризира със сложни емоции, преплетени с романтика, противоречивост, меланхолия и ирония. Класически произведения като „*Widmung*“ (Посвещение) и „*Du bist wie eine Blume*“ (Ти си като цвете), композирани от Шуман, напълно улавят емоционалните подеми и спадове и вътрешното напрежение на стиховете на Хайне със своите страстни интонации и с деликатния си хармоничен строеж.

От друга страна, поезията на Байрон е изпълнена с меланхолия, екзотика и романтичен героизъм. В песента „*Mein Herz ist schwer*“ (Сърцето ми е тежко) Шуман използва особено мрачни музикални цветове и нисък регистър, за да изрази вътрешната си самота и горчивина, а хроматизмите и хармоничната неустойчивост в музиката подсилват сложните емоции и екзотичната тъга на главния герой в поемата.

Тези музикални творби на Шуман показват внимателното му отношение към литературния текст и съответстващия на него музикален израз. "Myrten" се превръща в пример за единната художествена стойност на литературата и музиката. Вокалният цикъл не само обогатява израза на романтичните художествени песни, но и отразява творческото и смислово единство между литературния контекст и музикалното му отражение.

Литературен контекстуален анализ на трима творци

Вокалният цикъл "Myrten" се състои от двадесет и шест песни със стихове от различни автори - немските поети Йохан Волфганг фон Гьоте и Хайнрих Хайне и английския романтик Джордж Байрон. Той представлява многопластова сплав от литература и музика.

Музикалното отражение на Шуман на стихове на Гьоте, Хайне и Байрон

показва очевидни стилистични различия и композиционни подходи, които отразяват усета и дълбокото му разбиране на различните литературни стилове.

В "Talismane" Шуман използва грандиозна и плавна мелодична структура, подчертавайки величието и сериозността на философския смисъл на стиховете на Гьоте чрез широка и ясна ритмика и хармония, музиката е уверена и категорична. Тържествеността на музикалния език кореспондира с рационалната философия на Гьотевите стихове. Мелодията на Шуман често се разгръща в стабилна симетрична структура на фразите и ясна ритмика. Музиката се възприема като подредена и балансирана, носеща духовните внушения, отразени в стиховете на Гьоте.

От друга страна, в композицията на "Widmung" по стихове на Фридрих Рюкерт, Шуман използва съвсем различен музикален стил. Мелодията е изпълнена със страст, има чести хармонични промени промени, създаващи емоционално напрежение. Чрез музиката се изразяват силните романтични чувства и фините психологически противоречия, съдържащи се в стихотворението.

В песента „Du bist wie eine Blume“ Шуман отразява крехкостта и деликатността на емоциите от стихотворението чрез деликатни и кратки мелодични линии и нежни хармонични цветове, създавайки настроение на меланхолия и чистота. Шуман умело използва отклонения, модуляции и динамични контрасти, за да пресъздаде детайлно противоречията и конфликтите, заложи в стиховете на Хайне. По този начин композиторът демонстрира психологическа дълбочина, особено характерна за романтичната литература.

Сблъсквайки се с Байроновата творба „Mein Herz ist schwer“, Шуман я претворява с друг музикален подход. Той използва нисък, тежък регистър бавно темпо, меланхолична ритмика и непрекъснати хроматични ходове. С тези средства композиторът подчертава самотата, меланхолията и екзотичната романтична атмосфера, характерни за поезията на Байрон. Това ехо на музиката и литературата възпроизвежда емоционалното отражение и литературната образност на стихотворението. Претворявайки поезията на Байрон, Шуман обръща специално внимание на плътността на музикалната плетеница и сложността на хармоничния колорит. Това засилва трагичното и мистериозно усещане в цялостния музикален израз и довежда до кулминация загатнатото емоционално напрежение на поемата.

В обобщение може да се каже, че целенасоченият музикален език на Шуман в цикъла "Myrthen" показва острото му възприемане на литературните особености и емоционалния свят на различните писатели и точния му художествен изказ, благодарение на който литературното настроение е релефно

и ярко възпроизведено в музиката. Тази задълбочена литературно-музикална интерпретация не само отразява изключителната художествена стойност на художествените песни на Шуман, но и дава ценен пример и разкритие на бъдещите поколения за разбирането и тълкуването на сложното взаимодействие между литературата и музиката в периода на романтизма.

Интердисциплинарното взаимодействие между литературата и музиката е особено ясно изразено в художествените песни на Шуман. Преплетената литературна и музикална интерпретация на цикъла "Myrthen" не само дава ярък пример за изследване на романтичната художествена песен, но има и откривателска стойност в интердисциплинарното изучаване на литературата и музиката. Като улавя с усет емоционалните нива и контекстуалните особености на литературните произведения, Шуман дава на литературните текстове нов художествен живот в музикален контекст. Този интердисциплинарен начин на интерпретация вдъхновява изследователите да преразгледат взаимодействието между литературата и музиката в периода на Романтизма, като по този начин открива по-измеримо пространство за анализ.

Начинът на взаимодействие между литературата и музиката в цикъла "Myrthen" дава възможност за задълбочен поглед върху певческата практика на съвременните художествени песни. Изпълнителите трябва не само да разбират произведението от гледна точка на музиката, но и да вникнат по-дълбоко в литературния текст, за да възприемат неговите емоционални промени и внушения, за да осъществят истинското сливане на музика и литература. Този интердисциплинарен път на интерпретация не само повишава дълбочината и въздействието на изпълнението на художествени песни, но и осигурява ценна теоретична основа и практически опит за съвременното музикално образование и изпълнителско изкуство, които заслужават по-нататъшни задълбочени изследвания и практически проучвания.

Обобщения

Интердисциплинарното взаимодействие между литературата и музиката е особено ясно изразено в художествените песни на Шуман. Преплетената литературна и музикална интерпретация на цикъла "Myrthen" не само дава богат пример за изследване на романтичната художествена песен, но има и откривателска стойност в интердисциплинарното изучаване на литературата и музиката. Като улавя с усет емоционалните нива и контекстуалните особености на литературните произведения, Шуман дава на литературните текстове нов художествен живот в музикален контекст. Този интердисциплинарен подход вдъхновява изследователите да преразгледат взаимодействието между литературата и музиката в периода на романтизма, като по този начин открива по-измеримо пространство за анализ.

Начинът на взаимодействие между литературата и музиката в "Myrthen" дава възможност за задълбочен поглед върху певческата практика на съвременните художествени песни. Изпълнителите трябва не само да разбират произведението от музикална гледна точка, но и да вникнат по-дълбоко в литературния текст, за да възприемат неговите емоционални промени и внушения и да осъществят истинското сливане на музикалния и литературния израз. Този интердисциплинарен път не само повишава дълбочината и въздействието на изпълнението на художествени песни, но и осигурява ценна теоретична основа и практически опит в съвременното музикално образование и изпълнителско изкуство, които заслужават по-нататъшни задълбочени изследвания и практически проучвания.

В обобщение, това изследване разкрива забележителната интердисциплинарна творческа практика на Шуман и острото му литературно възприятие чрез щателен анализ на музикалните му отражения на майсторите в литературата Гьоте, Хайне и Байрон в цикъла "Myrthen". Изследването не само допринася за по-задълбоченото разбиране на сложната и богата връзка между романтичната литература и музика, но и представя нови перспективи и прозрения за съвременните изследвания на художествената песен. Същевременно анализите в тази статия допълнително подчертават значението на интердисциплинарния подход в музиковедските изследвания. С нетърпение очакваме да продължим да изследваме и откриваме повече възможности за сливане на литература и музика в бъдеще, за да осигурим по-всеобхватно и задълбочено разбиране и интерпретация за изучаването на романтичната художествена песен.

[1] Лин Пей Ю. Анализ на песента и певческа интерпретация на "Мирта, оп. 25" на Шуман - пример за три стихотворения на Хайне [D]. Тайван: Национален университет Тайнан, 2019 г.

[2] Лиу И. За наследството и развитието на Шуман в художествените песни на Шуберт и за възплъщението на естетическата му мисъл в песните [J].

Linlin. Литературни и музикални характеристики на художествената песенна композиция на Шуман[J]. Art Review, 2017 (23): 96-97.